

— Богъ из'общо промышлява за сичко еднакво,
но има и особита една грижа за човѣк'а.

ОТДѢЛКА 3.

За Богопочитаніето.

— Когато този безкрайно-съвършенният Богъ не само е създалъ насъ изъ нищо, но и слѣдова не-прѣстанно да промышлява за насъ, каква дължност имамъ ний къмъ Него?

— Дължни смы да го почитамы и славословимъ за сичкытъ Му благодѣянія, колкото е показалъ и по-вседневно показва намъ.

— Що е Богопочитаніето?

— Богопочитаніето е едно засвидѣтелствованіе на нашата покорность прѣдъ Бога.

— Колко вида быва Богопочитаніето?

— Богопочитаніето быва два вида, сирѣчъ вѣтрѣшнѣе и вѣнкашнѣе.

— Кое зовешъ вѣтрѣшнѣе?

— Вѣтрѣшнѣе Богопочитаніе е — да обычамы Бога и да Му са боимъ; да го благодаримъ за благодѣяніята Му; да признавамы слабостъ-та си прѣдъ Него, и да искамы Неговата помощъ.

— Кое е вѣнкашнѣето?

— Вѣнкашнѣе Богопочитаніе е онуй, което става съ вѣнкаши тѣлесны знакове, като: покланяніето до земята, четенъето на молитвы, исповѣданіето на грѣховетъ ни съ въздышанія и сълзы, благодареніето съ радость, честото ходенье въ Божественнытъ Храмове и други таквызи.

— Ползова ли са човѣкъ само отъ вѣнкашнѣето Богопочитаніе, когато нѣма и вѣтрѣшнѣето?